

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 29. září 2006 (20.10)
(OR. fr)**

13388/06

**Interinstitucionální spis:
2006/0086 (COD)**

**ENV 495
AGRI 305
DEVGEN 232
FORETS 32
FSTR 64
RECH 242
REGIO 53
TRANS 246
CODEC 1012**

NÁVRH

Odesílatel:	Evropská komise
Ze dne:	25. září 2006
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o zřízení rámce pro ochranu půdy a o změně směrnice 2004/35/ES

Delegace naleznou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Javiera SOLANU, generálního tajemníka, vysokého představitele.

Příloha: KOM(2006) 232 v konečném znění

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 22.9.2006
KOM(2006) 232 v konečném znění

2006/0086 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o zřízení rámce pro ochranu půdy a o změně směrnice 2004/35/ES

(předložený Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1) KONTEXT NÁVRHU

- **Odůvodnění a cíle návrhu**

Půda je v zásadě neobnovitelný zdroj a velmi dynamický systém, který zajišťuje řadu funkcí a poskytuje služby nezbytné pro lidské činnosti a pro přežití ekosystémů. Na základě dostupných informací lze usuzovat, že v průběhu několika posledních desetiletí se značně zvýšila intenzita procesů degradace půdy, a existují důkazy, že pokud se neuskuteční žádná opatření, tato intenzita se ještě zvýší.

Ačkoli ustanovení týkající se půdy v *acquis* Společenství existují, žádné právní předpisy Společenství se nevěnují specificky ochraně půdy. Předložený návrh se snaží tuto mezeru zaplnit a jeho cílem je zavedení společné strategie na ochranu a udržitelné využívání půdy, a to na základě zásad začlenění ustanovení o půdě do jiných politik, zachování funkcí půdy v kontextu udržitelného využívání, prevence hrozeb pro půdu a zmírnění jejich účinků a rovněž obnova degradované půdy na úroveň, na níž je půdy funkční alespoň tak, jak předpokládá její současné a chválené budoucí využívání.

- **Obecné souvislosti**

Půda v celém Společenství je pod rostoucím environmentálním tlakem, který je způsoben či zhoršován lidskou činností, jako je nevhodná zemědělská a lesnická praxe, průmyslové činnosti, cestovní ruch nebo rozvoj měst. Tyto činnosti ničí kapacitu půdy nadále plně vykonávat celou řadu zásadních funkcí. Ačkoli je půda většinou v soukromém vlastnictví, je zdrojem společného zájmu Společenství a její nedostatečná ochrana ohrozí udržitelnost a dlouhodobou konkurenceschopnost v Evropě. Degradace půdy má navíc zásadní vliv na další oblasti společného zájmu Společenství, jako je ochrana vody, lidského zdraví, změna klimatu, ochrana přírody a biologické rozmanitosti a bezpečnost potravin.

Rozhodnutí č. 1600/2002/ES, které stanoví Šestý akční program Společenství pro životní prostředí, zahrnuje cíl ochrany přírodních zdrojů a podpory udržitelného využívání půdy. Společenství se v něm zavázalo přijmout tematickou strategii pro ochranu půdy, která pomůže zastavit a zvrátit degradaci půdy.

Ve svém sdělení z roku 2002 „Směrem k tematické strategii pro ochranu půdy“ (KOM(2002) 179) Komise určila hlavních osm procesů degradace půdy, jimž Evropská unie čelí. Jedná se o erozi, úbytek organické hmoty, kontaminaci, zaselování, utužování, pokles biologické rozmanitosti půdy, zakrytí, sesuvy a záplavy.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

Na půdu se dosud nevztahuje žádná zvláštní politika ochrany na úrovni Společenství. V rámci *acquis* lze tu a tam najít některé aspekty ochrany půdy, takže různé politiky Společenství mohou k ochraně půdy přispět. To je případ řady ustanovení ve stávajících environmentálních právních předpisech Společenství v oblastech, jako je voda, odpady, chemické látky, předcházení průmyslovému znečištění, ochrana přírody a pesticidy. Pozitivní účinky na stav zemědělské půdy se očekávají rovněž od zavedení požadavků podmíněnosti, které souvisejí se začleněním hledisek ochrany zemědělské

půdy do reformované společné zemědělské politiky, a očekává se přínos politiky rozvoje venkova. V důsledku rozdílných cílů a oblastí působnosti a vzhledem ke skutečnosti, že jsou stávající ustanovení často zaměřena na ochranu jiných environmentálních médií, poskytují tato ustanovení, byť plně prováděna, pouze fragmentární a neúplnou ochranu půdy, protože nezahrnují všechny druhy půdy a všechna určená rizika. Degradace půdy proto stále pokračuje.

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

Navržený právní předpis, který se zaměřuje na ochranu půdy a zachování schopnosti půdy vykonávat své environmentální, hospodářské, sociální a kulturní funkce, je zcela v souladu s cíli článku 174 Smlouvy o ES. Zohledňuje rozmanité situace v různých regionech Společenství. Je založena na zásadách předběžné opatrnosti a prevence, odvracení ohrožení životního prostředí především u zdroje a na zásadě „znečišťovatel platí“. Vychází z analýzy potenciálních výhod a nákladů uskutečněných či neuskutečněných opatření a rovněž respektuje hospodářský a sociální rozvoj Společenství jako celku a vyvážený rozvoj jejích regionů.

2) KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace zúčastněných stran**

Metody konzultací, hlavní cílová odvětví a obecný profil respondentů

Sdělení z roku 2002 bylo příznivě zhodnoceno ostatními evropskými orgány, které uznaly, že půda hraje z hlediska dlouhodobé udržitelnosti ve Společenství klíčovou úlohu.

Od února 2003 organizuje Komise otevřené konzultace zúčastněných stran a zřídila velmi širokou platformu více než 400 členů, kteří jsou rozděleni do pěti pracovních skupin a poradního fora, jež má řídicí úlohu. V červnu 2004 dokončily pracovní skupiny podrobné zprávy zahrnující údaje o stavu půdy v Evropě, tlacích, faktorech, které podněcují degradaci půdy, a souhrn doporučení určených Komisi v souvislosti s vypracováním politiky v oblasti půdy na úrovni Společenství.

V listopadu 2004 uspořádalo nizozemské předsednictví Rady a Komise konferenci, na níž svolalo členské státy a zástupce zúčastněných stran, kteří vyjádřili silnou podporu rámcovému přístupu založenému na akci Společenství.

Komise uskutečnila osmitýdenní veřejnou internetovou konzultaci o možných prvcích, které by měly být zahrnuty do tematické strategie pro ochranu půdy. V rámci konzultace se shromáždily odpovědi 1 206 občanů, 377 odborníků na problematiku půdy a 287 organizací z 25 zemí.

Shrnutí odpovědí a způsob, jakým byly vzaty v úvahu

Evropští občané i odborníci na problematiku půdy a organizace většinou vyjádřili názor, že prevence a zmírňování degradace půdy v Evropě považují za důležité nebo velmi důležité, a upřednostnili akci uskutečněnou formou rámce přijatého na úrovni Společenství a konkrétní opatření přijatá na vnitrostátní nebo místní úrovni.

Souhrnná zpráva o statistické analýze všech otázek, která ukazuje rovněž národnostní rozdělení respondentů a jak byla tato zpětná vazba zohledněna, je uvedena v posouzení dopadů.

Většina doporučení pracovních skupin, jakož i obav vyjádřených v internetové konzultaci, byla projednána. Četné výzvy k zavedení povinných omezení rozvoje měst a cestovního ruchu podporu nenašly, protože Společenství má v oblasti zákazů využívání půdy omezené pravomoci.

- **Shromáždění a využití výsledků odborných konzultací**

Dotčená vědecká/odborná odvětví

Pedologie, agronomie, lesnictví, hydrologie, biologie, ekologie, ekonomie, sociologie, politologie.

Použitá metodika

Návrh je založen na nejlepších dostupných vědeckých a technických poznatcích. Tyto odborné poznatky byly shromážděny pomocí obsáhlé konzultace zúčastněných stran a na základě smluv o dvou nezávislých studiích zaměřených na posouzení sociálně-ekonomických a environmentálních vlivů degradace půdy a rovněž environmentálních a sociálně-ekonomických vlivů navržených opatření. Zprávy vytvořené pracovními skupinami a zveřejněné Komisí, tento návrh i posouzení dopadů plně zohledňují výsledky shromáždění těchto vědeckých poznatků.

Hlavní konzultované organizace / odborníci

Během konzultací byly osloveny vnitrostátní, regionální a místní správy, průmyslová sdružení, obchodní organizace, environmentální organizace, spotřebitelské organizace, vědecké a výzkumné instituce, Evropská agentura pro životní prostředí, Společné výzkumné středisko a další útvary Komise, svazy, zemědělské organizace, organizace vlastníků půdy a řada dalších sdružení, které byly zastoupeny na evropské úrovni a vyjádřily zájem o problematiku půdy.

Shrnutí obdržených a použitých stanovisek

Byla zmíněna existence možných vážných rizik s nezvratnými následky. O existenci těchto rizik panuje jednomyslná shoda.

Dospělo se k jednohlasné shodě, že půdě by se měla zajistit stejná úroveň ochrany jako jiným environmentálním médiím, tj. ovzduší nebo vodě, protože funkce půdy jsou nezbytné pro přežití člověka i ekosystému. Bylo zdůrazňováno, že vzhledem k obrovské rozmanitosti půdy v Evropě nelze coby základ politiky Společenství pro ochranu půdy uplatnit „standardní přístup“. Většina vyjádřených stanovisek byla pro flexibilní systém, který by umožnil zohlednit místní specifika půdy a jejího využívání. Proto došlo k široké shodě, že by měl být přijat rámec na úrovni Společenství, který stanoví společné cíle a zásady a přijetí podrobných opatření na vhodné správní a geografické úrovni ponechá na členských státech.

Prostředky zveřejnění odborných stanovisek

Zprávy vytvořené pracovními skupinami zveřejnilo OPOCE a jsou k dispozici zdarma na internetu (<http://ec.europa.eu/comm/environment/soil/index.htm>). Na téže internetové stránce jsou zveřejněny odpovědi odborníků a organizací na veřejný dotazník.

• **Posouzení dopadů**

Zvažovány byly tyto možnosti, od méně normativních k normativnějším:

- (1) Členské státy se vyzývají, aby v rámci všeobecné nezávazné strategie Společenství pro půdy podnikly vhodnou akci.
- (2) Pružný právní nástroj v podobě rámcové směrnice o půdě, která by měla ambiciózní oblast působnosti, avšak co se týče obsahu, by příliš normativní nebyla.
- (3) Legislativní návrhy pro různé druhy ohrožení půdy, které by stanovily rovněž cíle a prostředky na úrovni Společenství.

Komise provedla posouzení dopadů, které je k dispozici na internetové stránce <http://ec.europa.eu/comm/environment/soil/index.htm>. Obsahuje podrobnější zjištění, pokud jde o sociálně-ekonomické a environmentální vlivy v důsledku tohoto návrhu.

3) PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

• **Shrnutí navrhovaných opatření**

Navržená směrnice zahrnuje:

- zřídit společný rámec na ochranu půdy na základě zásad zachování funkcí půdy, prevence degradace půdy, zmírnění jejích účinků, obnovení degradované půdy a začlenění do dalších odvětvových politik;
- požadavek určit, popsat a posoudit vliv některých odvětvových politik na procesy degradace půdy z hlediska ochrany funkcí půdy;
- požadavek, aby uživatelé půdy učinili preventivní opatření, jestliže lze očekávat, že jejich způsob využívání půdy může významně omezovat funkce půdy;
- přístup ke zakrývání půdy, který zajistí racionálnější využívání půdy v souladu s článkem 174 Smlouvy o ES a zachová co nejvíce funkcí půdy;
- určení oblastí ohrožených erozí, úbytkem organické hmoty, utužováním, zasolováním a sesuvy a zřízení vnitrostátních programů opatření. Je třeba určit rozsah oblastí ohrožených těmito procesy. K zajištění soudržného a srovnatelného přístupu je třeba provést určení rizik na základě společných prvků. Mezi tyto prvky patří ukazatele, které jsou známé jako faktory způsobující různé hrozby. Bude třeba přijmout cíle omezení rizik a programy opatření k dosažení těchto cílů. Programy mohou vycházet z norem a opatření, které byly již na vnitrostátní úrovni i úrovni

Společenství vymezeny a provedeny;

- opatření omezující uvolnění nebezpečných látek do půdy, zabraňující akumulaci v půdě, jež by omezila funkce půdy a způsobila riziko pro lidské zdraví a životní prostředí;
- zřízení inventáře kontaminovaných lokalit, mechanismu financování sanace osířelých lokalit, zpráva o stavu půdy a vypracování vnitrostátní sanační strategie pro sanaci určených kontaminovaných lokalit. Zavádí se definice kontaminovaných lokalit a seznam činností potenciálně znečišťujících půdu. To slouží jako základ pro určení polohy lokalit, které mohou být potenciálně kontaminované, což představuje první krok při vytváření seznamu skutečně kontaminovaných lokalit. Toto opatření by mělo být doplněno povinností pro prodejce nebo budoucího kupce poskytnout zprávu o stavu půdy při všech transakcích s půdou, na níž se vykonávaly nebo vykonávají potenciálně znečišťující činnosti. V právních předpisech Společenství již existují podobná ustanovení o energetické náročnosti budov (viz článek 7 směrnice 2002/91/ES).

- **Právní základ**

Ustanovení této směrnice se týkají ochrany životního prostředí, a v důsledku toho byl za právní základ zvolen čl. 175 odst. 1 Smlouvy o ES.

- **Zásada subsidiarity**

Zásada subsidiarity se použije, nespadá-li návrh do výlučné působnosti Společenství.

Cíle návrhu nemohou být uspokojivě dosaženy členskými státy z těchto důvodů:

Degradace půdy v jednom členském státě nebo regionu může mít důsledky přesahující hranice státu. Usazeniny z masivní eroze skutečně mohou zanášet přehrady a poškozovat infrastrukturu v jiné zemi dále po proudu. Rovněž útvary podzemních vod přesahující státní hranice mohou být znečištěny kontaminovanými lokalitami na jedné straně hranice. Ztráty organické hmoty v půdě v jednom členském státě mohou ztížit dosažení cílů EU v rámci Kjótského protokolu. To by znamenalo, že náklady na obnovu kvality životního prostředí nese jiný členský stát, než který používal postupy způsobující degradaci půdy.

Z velkých rozdílů mezi vnitrostátními režimy ochrany půdy, zejména pokud jde o kontaminaci půdy, občas vyplývají pro hospodářské subjekty značně rozdílné povinnosti, čímž se vytváří nerovnováha ve fixních nákladech těchto subjektů a narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

Absorpce znečišťujících látek obsažených v půdě potravinářskými a krmnými plodinami může mít dopad na kvalitu produktů, které se volně obchodují na vnitřním trhu, a představovat tak nebezpečí pro zdraví lidí a zvířat. Akce na úrovni Společenství prováděné u zdroje doplní kontroly kvality prováděné na vnitrostátní úrovni s cílem zajistit bezpečnost potravin.

Degradace půdy může různými způsoby poškozovat zdraví evropských občanů, například kvůli přímé nebo nepřímé expozici znečišťujícím látkám v půdě. Stejně tak

může docházet k úmrtím při sesuvech půdy.

Akce Společenství mohou lépe dosáhnout cílů návrhu z následujících důvodů:

Degradace půdy ovlivňuje další oblasti životního prostředí, na jejichž ochranu existují právní předpisy Společenství (např. voda, příroda, biologická rozmanitost, změna klimatu). Akce Společenství zaměřená na ochranu půdy vyplní mezeru a soudržně a účinně zajistí ochranu kvality životního prostředí ve všech médiích. Ochrana půdy přispívá k zajištění bezpečnosti potravin a zemědělské produktivity v dlouhodobém horizontu, z čehož vychází společná zemědělská politika financovaná Společenstvím. Společné zásady, které umožní definovat, co se považuje za udržitelné využívání půdy, umožní vytvořit výzkumné programy na vnitrostátní úrovni i úrovni Společenství, a tím účinněji využívat fondy určené na výzkum a vývoj, které slouží k vyplnění vědomostních mezer.

Pokud Společenství vytvoří ambiciózní a soudržný rámec, který povede k lepším znalostem o půdě a lepšímu obhospodařování půdy, bude moci hrát vedoucí úlohu na mezinárodní scéně, kde ostatní země výrazně pocítují potřebu přenosu know-how i technické pomoci.

V současnosti má jen devět členských států zvláštní právní předpisy na ochranu půdy, a jelikož chybí akce Společenství na podporu tohoto úsilí, opírají se ostatní státy o některá ustanovení na ochranu půdy zahrnutá v jiných politikách. Většina stávajících vnitrostátních právních předpisů řeší problém kontaminace půdy, a ačkoli jsou další hrozby známy, širší ochranou funkcí půdy se nezabývají. Nejlepším ukazatelem toho, že tento cíl lze lépe splnit společnou akcí Společenství, je výrazný rozdíl v pokroku dosaženém při zajišťování udržitelného využívání.

Tento návrh se zaměřuje na dosažení společných zásad, cílů a akcí pro všechny členské státy; tím by se vytvořily spravedlivé podmínky pro všechny a zajistilo by se, že se členské státy budou zabývat všemi hrozbami, jimž je půda na jejich území vystavena, a nebudou řešit problematiku ochrany půdy pouze dílčím způsobem.

Návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

- **Zásada proporcionality**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z následujících důvodů:

Navržený nástroj má podobu směrnice o zřízení rámce pro ochranu půdy a o zachování jejích funkcí. K zajištění proporcionality je velký prostor ponechán členským státům, aby si určily nejvhodnější konkrétní opatření na nejvhodnější geografické a správní úrovni. Tím se zajistí, aby byla náležitě zohledněna regionální a místní specifika, pokud jde o rozmanitost půdy, způsoby využívání půdy, místní klimatické podmínky a sociálně-ekonomické aspekty.

O úrovni intervence rozhodnou členské státy, což umožní účinněji využít vnitrostátní správní možnosti. Pro některé státy, zejména ty, které ochranu půdy na vnitrostátní nebo regionální úrovni neřešily, z toho vyplynou dodatečné a finanční administrativní povinnosti. Jak však vyplývá z posouzení dopadů, environmentální, ekonomické a sociální výhody opatření výrazně převáží vynaložené náklady.

- **Volba nástrojů**

Navrhovaným nástrojem je rámcová směrnice.

Jiné prostředky by nebyly přiměřené z tohoto důvodu:

Normativnější nástroj, jako je nařízení, by neumožnil vzít v úvahu rozmanitost půdy a neposkytl by pružnost potřebnou k zohlednění místních podmínek. Nezávazný nástroj by na druhé straně nezajistil udržitelné využívání společného přírodního zdroje v celé Evropě a nezabránil by narušení hospodářské soutěže z důvodu velmi odlišných vnitrostátních režimů.

4) **VLIV NA ROZPOČET**

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

5) **DOPLŇUJÍCÍ INFORMACE**

- **Přezkum/revize/ustanovení o skončení platnosti**

Návrh obsahuje ustanovení o přezkumu.

- **Srovnávací tabulka**

Po členských státech se vyžaduje, aby Komisi sdělily znění vnitrostátních prováděcích předpisů k dané směrnici a srovnávací tabulku mezi ustanoveními těchto předpisů a této směrnicí.

- **Evropský hospodářský prostor**

Navržený právní akt se týká záležitosti EHP, a proto by měl být rozšířen na Evropský hospodářský prostor.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o zřízení rámce pro ochranu půdy a o změně směrnice 2004/35/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociální výboru²,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů³,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁴, vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Půda je základní neobnovitelný zdroj, protože rychlost její degradace může být vysoká, kdežto procesy vytváření a regenerace jsou nesmírně pomalé. Jedná se o velmi dynamický systém, který zajišťuje funkce a poskytuje služby nezbytné pro lidské činnosti a pro přežití ekosystému. Mezi tyto funkce patří produkce biomasy, ukládání, filtrování a přeměna výživných látek a vody; půda rovněž poskytuje zázemí pro biologickou rozmanitost, funguje jako platforma pro většinu lidských činností, zdroj surovin, slouží jako zásobník uhlí a ke konzervaci geologického a archeologického dědictví.
- (2) Degradace půdy nebo zlepšení jejího stavu mají zásadní vliv na další oblasti zájmu Společenství, jako je ochrana povrchových a podzemních vod, lidského zdraví, změna klimatu, ochrana přírody a biologické rozmanitosti a bezpečnost potravin.
- (3) Půda je přírodní zdroj společného zájmu, který je pod rostoucím environmentálním tlakem a měla by být chráněna před degradací. Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o Šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí⁵ zahrnuje cíl ochrany přírodních zdrojů a podpory udržitelného využívání půdy.

¹ [...]

² [...]

³ [...]

⁴ [...]

⁵ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (4) Sdělení Komise Evropskému parlamentu „Směrem k tematické strategii pro ochranu půdy“⁶ určuje osm hlavních procesů degradace půdy, jimž Evropská unie čelí. Jedná se o erozi, úbytek organické hmoty, kontaminaci, zasolování, utužování, pokles biologické rozmanitosti půdy, zakrytí, sesuvy a záplavy. Současné vědecké poznatky o biologické rozmanitosti půdy a jejím chování jsou příliš omezené na to, aby tato směrnice mohla stanovit zvláštní opatření k ochraně půdy. Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o vyhodnocování povodní a protipovodňových opatření⁷ se zabývá otázkou prevence a zmírnění účinků záplav.
- (5) Půda ve Společenství je velice rozmanitá a veliké fyzikální, chemické a biologické rozdíly jsou jak mezi jednotlivými profily, tak mezi druhy půd. Tyto různorodé podmínky a potřeby ve Společenství je třeba vzít v úvahu, protože vyžadují různá specifická řešení, pokud jde o stanovení ohrožených oblastí, definice cílů a výkon vhodných opatření k zajištění ochrany půdy.
- (6) Právní předpisy Společenství, například v oblasti odpadů, chemických látek, prevence a řízení průmyslového znečištění, změny klimatu, vody a zemědělského rozvoje a rozvoje venkova, zahrnují některá opatření na ochranu půdy, která však nejsou dostačující a ani uzpůsobena k ochraně všech druhů půdy před veškerými degradačními procesy. Je proto třeba vytvořit soudržný a účinný právní rámec, který stanoví společné zásady a cíle ochrany a udržitelného využívání půdy ve Společenství.
- (7) Půda by měla být využívána udržitelným způsobem, který zachová její schopnost poskytovat ekologické, ekonomické a sociální služby a zároveň si uchovat své funkce pro potřeby příštích generací.
- (8) Cílem této směrnice je zajistit ochranu půdy na základě zásad zachování funkcí půdy, prevence degradace půdy, zmírnění jejích účinků, obnovení degradované půdy a začlenění do dalších odvětvových politik prostřednictvím zřízení společného rámce a opatření.
- (9) Společný rámec je nezbytný z důvodu koordinace úsilí členských států za účelem zlepšení ochrany půdy a jejího udržitelného využívání, regulace přeshraničních účinků degradace půdy, ochrany vodních a suchozemských ekosystémů a ochrany proti narušení hospodářské soutěže mezi hospodářskými subjekty.
- (10) Jelikož cílů opatření, které je třeba učinit, konkrétně zřízení společného rámce k ochraně půdy, nelze dosáhnout na úrovni členských států, a lze jich proto lépe dosáhnout na úrovni Společenství, a to z důvodu škály problémů a jejich dopadů na jiné právní předpisy Společenství v oblasti ochrany přírody, ochrany vody, bezpečnosti potravin, změny klimatu, zemědělství a oblastí společného zájmu, např. ochrany lidského zdraví, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení uvedeného cíle.
- (11) Jelikož některé odvětvové politiky mohou buď zhoršit, nebo zmírnit degradaci půdy, je další začlenění aspektů ochrany půdy do těchto politik nezbytné. Tato směrnice by

⁶ [4] KOM(2002) 179.

⁷ [4] KOM(2006) 15.

měla stanovit opatření k tomu, aby členské státy mohly určit a posoudit dopad těchto politik na prevenci procesů degradace půdy a ochranu funkcí půdy.

- (12) Na rozdíl od ovzduší a vody je půda ve Společenství většinou v soukromém vlastnictví. Přesto ji však musíme chránit pro budoucí generace coby přírodní zdroj společného zájmu. Ve veřejném zájmu je tedy třeba požadovat, aby uživatelé půdy učinili preventivní opatření, jestliže lze očekávat, že způsob jejich využívání půdy může významně omezovat funkce půdy.
- (13) V důsledku překotného rozšiřování měst a rostoucí poptávky po půdě ze strany mnoha hospodářských odvětví se zakrytí půdy ve Společenství povážlivě zvyšuje, což vyžaduje ještě udržitelnější využívání půdy. K omezení zakrytí půdy je třeba vhodných opatření, jako je například rekultivace bývalých průmyslových areálů, která vede k omezení úbytku netknutých lokalit. Pokud k zakrytí dochází, měly by členské státy zajistit stavební a odvodňovací techniky, které umožní zachovat co nejvíce funkcí půdy.
- (14) Cílená a účinná politika ochrany půdy by měla být založena na znalostech místa výskytu degradace. Je známo, že některé procesy degradace, například eroze, úbytek organické hmoty, utužování, zaselování a sesuvy půdy, se vyskytují pouze v konkrétních oblastech, které jsou těmito procesy více ohroženy. Takové ohrožené oblasti je třeba určit.
- (15) Zajištění soudržného a srovnatelného přístupu v různých členských státech, určení oblastí ohrožených erozí, úbytkem organické hmoty, utužováním, zaselováním a sesuvy by mělo být založeno na společné metodice, která zohledňuje prvky známé jako faktory způsobujících různé degradační procesy.
- (16) V takto určených ohrožených oblastech by měla být přijata opatření zabraňující další degradaci půdy, a to prostřednictvím omezení rizik a rekultivace degradované půdy s cílem zachovat funkce půdy.
- (17) Opatření je třeba přijmout v rámci odpovědnosti členských států na nejvhodnější úrovni a na základě zavedení cílů snížení rizik a programů opatření k dosažení těchto cílů.
- (18) Tyto programy opatření by měly vzít v úvahu sociální a ekonomický dopad plánovaných opatření; měly by být pravidelně přezkoumávány a mohou vycházet z povinností, plánů a programů již stanovených v rámci právních předpisů Společenství nebo mezinárodních dohod.
- (19) Tato směrnice by měla přispět k zastavení dezertifikace, která je důsledkem souběžných degradačních procesů a úbytku biologické rozmanitosti půdy a zlepšit spolupráci při provádění Úmluvy Organizace spojených národů o boji proti dezertifikaci a Úmluvy o biologické rozmanitosti, jichž je Společenství stranou, a podpořit provádění těchto mezinárodních dohod v oblasti životního prostředí.
- (20) V souladu se zásadou prevence stanovenou v článku 174 Smlouvy o ES by tato směrnice měla přispět k prevenci a omezení uvolňování nebezpečných látek do půdy, aby se zabránilo kontaminaci půdy a zachovaly její funkce.

- (21) Dřívější industrializace a špatné nebo nevhodné způsoby obhospodařování zanechaly ve Společenství stovky tisíc kontaminovaných lokalit, což vyžaduje společnou strategii k řízení historické kontaminace půdy, aby se zabránilo škodlivým účinkům na lidské zdraví a životní prostředí nebo aby se tyto účinky zmírnily.
- (22) Aby bylo možné úspěšně předcházet rizikům pro lidské zdraví a životní prostředí pramenícím z kontaminace půdy a omezit je, měly by členské státy určit lokality, které na základě jejich posouzení představují v tomto ohledu významné riziko. Vzhledem k počtu lokalit, které by mohly být kontaminovány, vyžaduje určení systematický etapový přístup. K monitorování pokroku při určování kontaminovaných lokalit je třeba časový plán.
- (23) Za účelem podpory určování kontaminovaných lokalit a k zajištění společného přístupu je nezbytné zavést společný seznam činností, které mají značný potenciál způsobit kontaminaci půdy. Tento společný seznam potenciálně znečišťujících činností může být doplněn obsáhlejší seznamem přijatým na vnitrostátní úrovni.
- (24) Určování kontaminovaných lokalit by mělo být zohledněno ve vnitrostátním inventáři kontaminovaných lokalit, který má být pravidelně aktualizován a má být přístupný veřejnosti ke konzultaci. Je vhodné vzít úvahu i dřívější a současné snahy členských států při určování kontaminovaných lokalit.
- (25) Pro usnadnění rychlého určení kontaminovaných lokalit by vlastníci lokality, na níž se podle úředních záznamů typu vnitrostátních registrů nebo katastrů vykonávaly nebo vykonávají činnosti znečišťující půdu, nebo budoucí kupec měl před dokončením transakce s půdou poskytnout příslušnému orgánu a druhé straně relevantní informace o stavu půdy. Poskytnutí takových informací v době plánování transakce s půdou pomůže urychlit dokončení inventarizace kontaminovaných lokalit. Potenciální kupec tak bude rovněž informován o stavu půdy a bude se moci poučeně rozhodnout.
- (26) S ohledem na zásadu „znečišťovatel platí“ by členské státy měly zajistit, aby bylo přijato opatření k sanaci kontaminovaných lokalit, které byly určeny na jejich území.
- (27) Je třeba zavést vnitrostátní sanační strategii, zejména za účelem stanovení sanačních cílů a pořadí důležitosti, v němž má být sanace lokalit provedena.
- (28) Za kontaminované lokality, jejichž znečišťovatele nelze najít, není možné jej v rámci vnitrostátního práva ani práva Společenství činit odpovědným za znečištění nebo nemůže nést náklady za sanaci, tj. „osiřelé lokality“, by odpovědnost za omezení rizika pro lidské zdraví a životní prostředí měly nést členské státy. K tomuto účelu by měly členské státy zavést zvláštní finanční mechanismy, které zajistí trvalý finanční zdroj sloužící k sanaci takových míst.
- (29) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí⁸ stanoví, že nápravné opatření, pokud se týká osiřelých lokalit, může v krajním případě provést příslušný orgán. Uvedená směrnice by proto měla být změněna, aby odpovídala nápravným závazkům stanoveným v této směrnici.

⁸ Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56.

- (30) Veřejnost si je významu ochrany půdy málo vědoma, a je proto nezbytné zavést opatření v zájmu prohloubení poznatků, výměny informací a nejlepší praxe.
- (31) Úspěch této směrnice závisí na úzké spolupráci a soudržné akci na úrovni Společenství, členských států a na místní úrovni a rovněž na informacích, konzultacích a začlenění veřejnosti v souladu se závazky Společenství v rámci Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (EHS/OSN). Proto je vhodné stanovit, aby se na přípravu, úpravu a přezkoumání programů opatření o rizikových oblastech a vnitrostátních sanačních strategií uplatňovala směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně⁹.
- (32) Je známo, že v členských státech se pro kontaminované lokality v současnosti používají různé metody posuzování rizik. Aby bylo možné zaujmout společný přístup zajišťující neutrální podmínky hospodářské soutěže a soudržný systém ochrany půdy, je třeba důkladná výměna informací, která povede ke vhodné harmonizaci prvků posuzování rizik a rovněž k dalšímu vývoji a zlepšení metod posouzení ekotoxikologického rizika.
- (33) Je třeba zařadit ustanovení, které umožní rychlé přizpůsobení metod určování rizikových oblastí v členských státech, včetně pravidelného přezkoumávání společných rysů těchto oblastí.
- (34) Měla by být přijata ustanovení týkající se formátů výměny údajů a kritérií kvality údajů, která by měla být kompatibilní s veškerými infrastrukturami pro prostorové informace zřízenými ve Společenství.
- (35) V této směrnici jsou dodržována základní práva a zachovávány zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Usiluje především o začlenění vysokého stupně ochrany životního prostředí do politik Společenství v souladu se zásadou udržitelného rozvoje, jak ji stanoví článek 37 Listiny základních práv Evropské unie.
- (36) Opatření nezbytná pro provedení této směrnice je třeba přijímat v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi¹⁰,

⁹ Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17.

¹⁰ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Kapitola I **Obecná ustanovení**

Článek 1 *Předmět a oblast působnosti*

1. Tato směrnice stanoví rámec pro ochranu půdy a zachování kapacity půdy vykonávat veškeré následující environmentální, hospodářské, sociální a kulturní funkce:
 - a) produkce biomasy, zejména v oblasti zemědělství a lesnictví;
 - b) ukládání, filtrování a přeměna živin, látek a vody;
 - c) zázemí pro biologickou rozmanitost, jako jsou stanoviště, druhy a geny;
 - d) fyzické a kulturní prostředí pro lidi a lidské činnosti;
 - e) zdroj surovin;
 - f) úložiště uhlíku;
 - g) archiv geologického a archeologického dědictví.

Za tímto účelem stanoví směrnice opatření k prevenci procesů degradace půdy, ať se vyskytují přirozeně, nebo v důsledku nejrůznějších lidských činností, které oslabují kapacitu půdy uvedené funkce vykonávat. Mezi taková opatření patří zmírňování účinků těchto procesů a regenerace a sanace degradované půdy na úroveň funkčnosti, která je přiměřená alespoň současnému a schválenému budoucímu využívání.

2. Tato směrnice se použije pro půdy tvořící svrchní vrstvu zemské kůry, která se nachází mezi skalním podložím a povrchem, s výjimkou podzemních vod definovaných v čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES¹¹.

Článek 2 *Definice*

Pro účely této směrnice se použijí tyto definice:

- (1) „zakrytím“ se rozumí pokrytí povrchu půdy nepropustným materiálem;
- (2) „nebezpečnými látkami“ se rozumějí látky nebo přípravky ve smyslu směrnice Rady 67/548/ES¹² a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES¹³.

¹¹ Úř. věst. L 327, 22. 12. 2000, s. 1.

¹² Úř. věst. L 196, 16.8.1967, s. 1.

¹³ Úř. věst. L 200, 30.07.1999, s. 1.

Článek 3 *Integrace*

Při vytváření odvětvových politik, které mohou zhoršit, nebo zmírnit procesy degradace půdy, členské státy určí, popíší a zhodnotí dopady takových politik na tyto procesy, zejména v oblasti regionálního a městského územního plánování, dopravy, energetiky, zemědělství, rozvoje venkova, lesnictví, těžby nerostných materiálů, obchodu a průmyslu, výrobní politiky, turistiky, změny klimatu, životního prostředí, přírody a krajiny.

Členské státy tyto nálezy zveřejní.

Článek 4 *Preventivní opatření*

Členské státy zajistí, aby uživatel půdy, jehož činnosti ovlivňují půdy způsobem, u něhož lze očekávat, že významně omezí funkce půdy uvedené v čl. 1 odst. 1, byl povinen učinit preventivní opatření, jimiž takovým nepříznivým účinkům zabrání nebo je minimalizuje.

Článek 5 *Zakrytí*

Za účelem zachování funkcí půdy uvedených v čl. 1 odst. 1 přijmou členské státy vhodná opatření k omezení zakrytí nebo, pokud zakrytí má být provedeno, ke zmírnění jeho účinků, zejména prostřednictvím použití stavebních technik a výrobků, které umožní zachovat co největší možný počet těchto funkcí.

Kapitola II **Prevence rizik, zmírnění a obnovení**

ODDÍL JEDNA **URČENÍ RIZIKOVÝCH OBLASTÍ**

Článek 6

Určení oblastí ohrožených erozí, úbytkem organické hmoty, utužováním, zasolováním a sesuvy

1. Do pěti let od [datum provedení] určí členské státy na vhodné úrovni oblasti svého území, u nichž existuje rozhodující důkaz nebo důvodné podezření, že se na nich vyskytl nebo v blízké budoucnosti pravděpodobně vyskytne jeden či více procesů degradace půdy (dále jen „rizikové oblasti“):
 - a) eroze způsobená větrem nebo vodou;
 - b) úbytek organické hmoty způsobený konstantním snižováním organického podílu půdy, s výjimkou neuhnilých zbytků rostlin a živočichů, produktů jejich částečného rozkladu a půdní biomasy;

- c) utužení v důsledku zvýšení hustoty hmoty a zmenšení pórovitosti půdy;
- e) zasolení v důsledku akumulace rozpustných solí v půdě;
- f) sesuvy způsobené středně rychlým až rychlým sesuvným pohybem půdy a kamenitého materiálu.

K určení těchto jednotlivých procesů degradace půdy použijí členské státy minimálně prvky uvedené v příloze I a vezmou v úvahu účinky těchto procesů při zhoršování emisí skleníkových plynů a dezertifikace.

2. Rizikové oblasti určené v souladu s odstavcem 1 budou zveřejněny a alespoň jednou za deset let přezkoumány.

Článek 7 Metodika

Členské státy mohou založit určování rizikových oblastí na empirických důkazech nebo na modelování. Pokud se používá modelování, musí být modely validovány porovnáním výsledků na základě empirických údajů, které nebyly použity pro vytvoření vlastního modelu.

ODDÍL DVA STANOVENÍ CÍLŮ A PROGRAMŮ OPATŘENÍ

Článek 8

Programy opatření proti erozím, úbytku organické hmoty, utužování, zasolování a sesuvům

1. Pro účely zachování funkcí půdy uvedených v čl. 1 odst. 1 připraví členské státy, na vhodné úrovni, pro rizikové oblasti určené v souladu s článkem 6 program opatření obsahující alespoň cíle omezení rizik, vhodná opatření k dosažení těchto cílů, časový plán provedení těchto opatření a odhad rozdělení soukromých nebo veřejných finančních zdrojů potřebných na financování těchto opatření.
2. Při přípravě a revizi programů opatření podle odstavce 1 členské státy náležitě zvaží sociální a ekonomický dopad plánovaných opatření.

Členské státy zajistí, aby byla opatření rentabilní, technicky proveditelná a ještě před uskutečněním programů opatření provedou posouzení dopadů, včetně analýzy nákladů a přínosů.

Členské státy v programech opatření uvedou, jakým způsobem budou opatření provedena a jak přispějí k dosažení stanovených environmentálních cílů.

3. Pokud je oblast ohrožena několika souběžnými procesy degradace půdy, mohou členské státy přijmout jediný program, v němž budou pro všechna určená rizika stanoveny vhodné cíle snížení rizik a rovněž vhodná opatření k jejich dosažení.
4. Program opatření se vypracuje do sedmi let od [datum provedení] a použije se nejpozději osm let po tomto dni.

Program opatření bude zveřejněn a alespoň jednou za pět let přezkoumán.

Kapitola III **Kontaminace půdy**

ODDÍL JEDNA **PREVENCE A INVENTARIZACE**

Článek 9 *Prevence kontaminace půdy*

Pro účely zachování funkcí půdy uvedených v čl. 1 odst. 1 přijmou členské státy vhodná a přiměřená opatření k omezení záměrného i nezáměrného uvolňování nebezpečných látek do půdy nebo na půdu, s výjimkou uvolnění v důsledku depozice vzduchem a v důsledku přírodních jevů, které jsou výjimečné, nevyhnutelné a neovladatelné, aby se zabránilo akumulaci, jež by omezila funkce půdy nebo podnítila významná rizika pro lidské zdraví a životní prostředí.

Článek 10 *Inventář kontaminovaných míst*

1. Postupem podle článku 11 určí členské státy na svém území lokality, kde byla potvrzena přítomnost nebezpečných látek způsobená člověkem, a to na úrovni, která podle členských států představuje významné riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí (dále jen „kontaminované lokality“).

Takové riziko se zhodnotí s ohledem na současné a schválené budoucí využívání půdy.

2. Členské státy zavedou vnitrostátní inventář kontaminovaných lokalit (dále jen „inventář“). Inventář bude zveřejněn a alespoň jednou za pět let přezkoumán.

Článek 11 *Postup určení*

1. Každý členský stát jmenuje příslušný orgán, který bude odpovědný za určování kontaminovaných lokalit.
2. Do pěti let od [datum provedení] určí příslušné orgány minimálně polohu lokalit, kde se vykonávají nebo v minulosti vykonávaly potenciálně znečišťující činnosti uvedené v příloze II.

Pro tento účel se činnosti v bodě 2 přílohy II zvažují nezávisle na prahových hodnotách uvedených v příloze I směrnice Rady 96/61/ES¹⁴, s výjimkou činností

¹⁴ Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26.

provedených mikropodniky uvedenými v čl. 2 bode 3 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES¹⁵ a činností, které souvisejí s chovem hospodářských zvířat.

Určení se pravidelně přezkoumává.

3. Podle následujícího časového plánu změní příslušné orgány úroveň koncentrací nebezpečných látek v lokalitách určených v souladu s odstavcem 2, a pokud existují dostatečné důvody se obávat, že úroveň představují významné riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí, provede se u těchto lokalit posouzení rizik:
 - a) do pěti let od [datum provedení] pro minimálně 10 % lokalit;
 - b) do patnácti let od [datum provedení] pro minimálně 60 % lokalit;
 - c) do 25 let od [datum provedení] pro zbývající lokality.

Článek 12 *Zpráva o stavu půdy*

1. Pokud je předmětem prodeje lokalita, na níž probíhají potenciálně znečišťující činnosti podle přílohy II nebo na níž se podle úředních záznamů typu vnitrostátních registrů taková činnost vykonávala, zajistí členské státy, aby vlastník lokality nebo budoucí kupec poskytl příslušnému orgánu uvedenému v článku 11 a druhé straně zúčastněné na transakci zprávu o stavu půdy.
2. Zprávu o stavu půdy vydá pověřený subjekt nebo osoba jmenovaná členským státem. Zpráva obsahuje minimálně tyto informace:
 - a) historii lokality podle úředních záznamů;
 - b) chemickou analýzu určující úroveň koncentrace nebezpečných látek v půdě s omezením na látky, které souvisejí s potenciálně znečišťující činností na lokalitě;
 - c) úroveň koncentrací, při nichž je dostatečný důvod se obávat, že nebezpečné látky představují významné riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí.
3. Členské státy zavedou metodiku nezbytnou k určení úrovní koncentrací uvedených v odst. 2 písm. b).
4. Informace ze zprávy o stavu půdy použijí příslušné orgány k určení kontaminovaných lokalit v souladu s čl. 10 odst. 1.

¹⁵ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

ODDÍL DVA SANACE

Článek 13 Sanace

1. Členský stát zajistí, aby byla provedena sanace kontaminovaných lokalit uvedených ve vnitrostátních inventářích.
2. Sanace spočívá v opatřeních zaměřených na odstranění, regulaci, uzavření nebo omezení kontaminujících látek tak, aby kontaminovaná lokalita již nepředstavovala, vzhledem k současnému a schválenému budoucímu využívání, významné riziko pro lidské zdraví ani životní prostředí.
3. Členské státy zavedou vhodné mechanismy financování sanace kontaminovaných lokalit, u nichž v rámci zásady „znečišťovatel platí“ osobu odpovědnou za znečištění nelze najít ani ji v rámci vnitrostátního práva nebo práva Společenství činit odpovědnou za znečištění ani tato osoba nemůže nést náklady na sanaci.

Článek 14 Vnitrostátní sanační strategie

1. Členské státy na základě inventáře a do sedmi let od [datum provedení] vypracují vnitrostátní sanační strategii, která obsahuje minimálně sanační cíle, stanovení priorit počínaje těmi, které představují významné riziko pro lidské zdraví, časový plán provádění a finanční prostředky přidělené orgány, které v členských státech odpovídají za rozpočtová rozhodnutí v souladu s vnitrostátními postupy.

Pokud se použije uzavření nebo přirozená regenerace, bude se monitorovat vývoj rizika pro lidské zdraví nebo životní prostředí.
2. Vnitrostátní sanační strategie se použije a bude zveřejněna nejpozději osm let od [datum provedení]. Bude přezkoumána alespoň každých pět let.

Kapitola IV Zvyšování povědomí, podávání zpráv a výměna informací

Článek 15 Zvyšování povědomí a účast veřejnosti

1. Členské státy přijmou vhodná opatření ke zvýšení povědomí veřejnosti o významu půdy pro přežití člověka a ekosystému a podpoří předávání vědomostí a zkušeností k udržitelnému využívání půdy.
2. Pro přípravu, úpravu a přezkoumání programů opatření týkajících se rizikových oblastí uvedených v článku 8 a vnitrostátních sanačních strategií uvedených v článku 14 se použije čl. 2 odst. 1, 2, 3 a 5 směrnice 2003/35/ES.

Článek 16
Podávání zpráv

1. Do osmi let od [datum provedení] a poté každých pět sdělí členské státy Komisi tyto informace:
 - a) souhrn iniciativ uskutečněných podle článku 5;
 - b) rizikové oblasti stanovené podle čl. 6 odst. 1;
 - c) metodiku použitou k určení rizik podle článku 7;
 - d) programy opatření přijaté podle článku 8 a rovněž posouzení účinnosti opatření k omezení rizika a výskytu procesů degradace půdy;
 - e) výsledky určení podle čl. 11 odst. 2 a 3 a inventář kontaminovaných lokalit sestavený podle čl. 10 odst. 2;
 - f) vnitrostátní sanační strategii přijatou podle článku 14;
 - g) souhrn iniciativ uskutečněných podle článku 15, pokud jde o zvyšování povědomí;
2. K informacím uvedeným v odst. 1 písm. b) se připojí metadata a budou k dispozici jako zdokumentované digitální geograficky kódované údaje ve formátu, který lze přečíst prostřednictvím geografického informačního systému (GIS).

Článek 17
Výměna informací

Do jednoho roku od [vstup v platnost] zavede Komise platformu pro výměnu informací mezi členskými státy a zúčastněnými stranami o určování rizikové oblasti podle článku 6 a o metodách posuzování rizik, které se používají nebo vyvíjejí, pokud jde o kontaminované lokality.

Kapitola V
Závěrečná ustanovení

Článek 18
Provádění a přizpůsobení technickému pokroku

1. Komise může regulativním postupem kontroly podle čl. 19 odst. 3 přizpůsobit přílohu I vědeckému a technickému pokroku.
2. Pokud se na základě výměny informací uvedených v článku 17 zjistí potřeba harmonizovat metody posuzování rizik kontaminace půdy, přijme Komise společná kritéria pro posuzování rizik kontaminace půdy regulativním postupem kontroly podle čl. 19 odst. 3.

3. Do pěti let od [vstup v platnost] přijme Komise regulativním postupem podle čl. 19 odst. 2 nezbytná ustanovení o kvalitě údajů a metadat, používání historických údajů, metodách, přístupu a formátech pro výměnu údajů s cílem provádění ustanovení článku 16.

Článek 19

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor (dále jen „výbor“).
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 uvedeného rozhodnutí.

Lhůta uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES se stanoví na tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES.
4. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 20

Zpráva Komise

1. Komise zveřejní první hodnotící zprávu o provádění této směrnice do dvou let od obdržení všech programů opatření a vnitrostátních sanačních strategií.

Další zprávy pak bude Komise zveřejňovat každých pět let.

Uvedené zprávy předloží Evropskému parlamentu a Radě.

2. Zprávy podle odstavce 1 zahrnují přezkoumání pokroku při provádění této směrnice na základě posouzení, která Komise uskuteční podle článku 16.

Článek 21

Přezkum

Komise přezkoumá tuto směrnici do [15 let ode dne vstupu v platnost] a případně navrhne nutné změny.

Článek 22

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro uplatnění sankcí za porušení vnitrostátních ustanovení přijatých podle této směrnice a přijmou opatření nezbytná k zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato ustanovení Komisi nejpozději do dne uvedeného v článku 24 a neprodleně oznámí jakékoli následné změny těchto ustanovení.

Článek 23
Změna směrnice 2004/35/ES

V článku 6 směrnice 2004/35/ES se odstavec 3 nahrazuje tímto:

“3. Příslušný orgán požaduje, aby nápravná opatření byla přijata provozovatelem. S výhradou čl. 13 odst. 1 směrnice xx/xx/xx, pokud provozovatel nesplní povinnosti stanovené v odstavci 1 nebo odst. 2 písm. b), c) nebo d), nelze-li jej zjistit nebo se po něm nepožaduje, aby nesl náklady podle této směrnice, může příslušný orgán přijmout tato opatření sám.“

Článek 24

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [24 měsíců ode dne vstupu v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi znění uvedených předpisů a srovnávací tabulku mezi ustanoveními uvedených předpisů a této směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musejí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 25

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 26

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu

Za Evropský parlament
předseda / předsedkyně

Za Radu
předseda / předsedkyně

PŘÍLOHA I

ODDÍL 1	
SPOLEČNÉ PRVKY PRO URČENÍ OBLASTÍ OHROŽENÝCH EROZÍ	
Typologická jednotka půdy (TJP) (typ půdy)	
Struktura půdy (úroveň TJP)	
Hustota půdy, hydraulické vlastnosti (úroveň TJP)	
Topografie, včetně sklonu a délky svahu	
Pokryv půdy	
Využití půdy (včetně hospodaření s půdou, systému zemědělství a lesnictví)	
Klima (včetně přidělu dešťů a povětrnostních charakteristik)	
Hydrologické podmínky	
Agroekologická zóna	

ODDÍL 2 SPOLEČNÉ PRVKY PRO URČENÍ OBLASTÍ OHROŽENÝCH ÚBYTKEM ORGANICKÉ HMOTY V PŮDĚ
Typologická jednotka půdy (TJP) (typ půdy)
Struktura půdy/obsah jílu
Organický uhlík v půdě (celková koncentrace a koncentrace humusu)
Organický uhlík v půdě (zásoby)
Klima (včetně přídeľu dešťů a povětrnostních charakteristik)
Topografie
Pokryv půdy
Využití půdy (včetně hospodaření s půdou, systému zemědělství a lesnictví)

ODDÍL 3

SPOLEČNÉ PRVKY PRO URČENÍ OBLASTÍ OHROŽENÝCH UTUŽENÍM

Typologická jednotka půdy (TJP) (typ půdy)

Struktura svrchní a spodní půdy (úroveň TJP)

Objemová hustota svrchní a spodní půdy (úroveň TJP)

Organická hmota půdy (úroveň TJP)

Klima

Pokryv půdy

Využití půdy (včetně hospodaření s půdou, systému zemědělství a lesnictví)

Topografie

ODDÍL 4

SPOLEČNÉ PRVKY PRO URČENÍ OBLASTÍ OHROŽENÝCH ZASOLENÍM

Typologická jednotka půdy (TJP) (typ půdy)

Struktura půdy (úroveň TJP)

Hydraulické vlastnosti půdy

Zavlažované oblasti, chemické vlastnosti vody na zavlažování a typ zavlažovacích technik

Údaje o podzemní vodě

Klima

ODDÍL 5

SPOLEČNÉ PRVKY PRO URČENÍ OBLASTÍ OHROŽENÝCH SESUVY

Typologická jednotka půdy (TJP) (typ půdy)

Výskyt / hustota stávajících sesuvů

Skalní podloží

Topografie

Pokryv půdy

Využití půdy (včetně hospodaření s půdou, systému zemědělství a lesnictví)

Klima

Seismická rizika

PŘÍLOHA II
Seznam potenciálně znečišťujících činností

1. Zařízení, ve kterých se nacházejí nebo nacházely nebezpečné látky v množstvích, jež se rovnají nebo množstvím uvedeným v části 1 a 2 sloupci 2 přílohy I směrnice Rady 96/82/ES (Seveso)¹⁶ nebo je přesahují.
2. Činnosti uvedené v příloze I směrnice Rady 96/61/ES.
3. Letiště.
4. Přístavy.
5. Bývalé vojenské lokality.
6. Benzínové a čerpací stanice.
7. Chemické čistírny.
8. Těžební zařízení, na něž se nevztahuje směrnice Rady 96/82/ES, včetně zařízení na odpad z těžby definovaná ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES¹⁷.
9. Skládky odpadů definované ve směrnice Rady 1999/31/ES¹⁸.
10. Čistírny odpadních vod.
11. Potrubí pro přepravu nebezpečných látek.

¹⁶ Úř. věst. L 10, 14.1.1997, s. 13.

¹⁷ Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 15.

¹⁸ Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1.